Ἔ, λοιπόν, θὰ τὸ κάνω αὐτό, Μεγαλειότατε, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα, γιατὶ ἡ αἰτία ποὺ ὀπλίζει τὸ χέρι μου εἶνε ἀγνὴ καὶ ἁγία, ἡ θέλησίς μου μεγάλη καὶ δυνατὴ καὶ νοιώθω πὼς κ' ὁ Θεὸς θὰ βρίσκεται μὲ τὸ μέρος μου.

Ἡ Ἄρτεμις τοῦ Πουατιὲ δὲν μπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἕνα χαμόγελο δυσπιστίας μπρὸς στὴν ἡρωϊκὴ ἐμπιστοσύνη ποὺ εἶχε αὐτὸς ὁ νέος στὸν ἑαυτό του καὶ τὴν ὁποία ἐκείνη δὲν μποροῦσε νὰ κατωλάβῃ.

— Καταλαβαίνω τὸ χαμόγελό σας, κυρία, εἶπε ὁ Γαβριήλ, ρίχνοντάς της ἕνα μελαγχολικὸ βλέμμα. Ἔχετε τὴ γνώμη, ὅτι θὰ ὑποκύψω σ' αὐτὴ τὴ μεγάλη δοκιμασία. Δὲν εἶν' ἔτσι ; Θεέ μου! κ' αὐτὸ εἶνε παθανόν. Πιθανὸν τὰ προαισθήματά μου νὰ μ' ἀπατοῦν. Μὰ τί σημασία θὰ ἔχῃ ὁ θάνατός μου; Ναί, Μεγαλειότατε, ναί, κυρία, ἂν οἱ Ἰσπανοὶ κατορθώσουν καὶ μποῦν στὸ Σαὶν—Κεντὲν πρὸ τῆς ὀγδόης ἡμέρας, θὰ σκοτωθῶ ἐπάνω στὶς ἐπάλξεις τῆς πόλεως ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ ὑπερασπίσω. Ὁ Θεός, ἐσεῖς κ' ὁ πατέρας μου δὲν μπορεῖτε νὰ ζητήσετε περισσότερα ἀπὸ μένα. Τότε ὁ πατέρας μου θὰ πεθάνῃ στὴ φυλακή του, ὅπως θὰ ἔχω πεθάνει κ' ἐγὼ στὸ πεδίο τῆς μάχης κ' ἐσεῖς, φυσικά, θὰ πάψετε νὰ ἔχετε καμμὰ ὑποχρέωσι ἀπέναντί μου.

— Αὐτὸ ποὺ λέει τώρα, εἶνε πολὺ σωστό! ψιθύρισε ἡ Ἄρτεμις στὸ αὐτὶ τοῦ βασιλέως, ὁ ὁποῖος ἦταν βυθισμένος σὲ σκέψεις.

Ἔπειτα, βλέποντας πὼς ὁ Ἐρρίκος παρέμενε βυθισμένος στὴ σιωπή του, ἐπρόσθεσε δυνατά, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Γαβριήλ.

— Στὴν περίπτωσι πού, ὅπως ἀναφέρατε, θὰ σκοτωθῆτε, ἀφίνοντας τὸ ἔργο σας ἀσυμπλήρωτο, ποιὸς μᾶς βεβαιώνει, ὅτι δὲν θὰ παρουσιασθῆ κάποιος κληρονόμος σας, ἔμπιστος τοῦ μυστικοῦ σας ;

— Σᾶς ὁρκίζομαι στὴ σωτηρία τοῦ πατέρα μου, ἀπάντησε ὁ Γαβριήλ, ὅτι ἄμα πεθάνω ἐγώ, ὅλα θὰ πεθάνουν μαζύ μου καὶ ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα, οὔτε τὴ δύναμι νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

Ὁ Ἐρρίκος Β', ἀναποφάσιστος καθὼς ἦταν, δὲν ἤξερε τί νὰ κάνῃ καὶ κάθε τόσο γύριζε πρὸς τὴν Ἀρτέμιδα τοῦ Πουατιέ, σὰν νὰ τῆς ζητοῦσε βοήθεια καὶ συμβουλή.

Ἐκείνη, ἡ ὁποία ἤξερε πολὺ καλὰ τὸν χαρακτῆρα του, εἶπε τότε :

— Δὲν εἶσθε καὶ σεῖς, Μεγαλειότατε, τῆς γνώμης, ὅτι πρέπει νὰ πιστέψουμε τὸν λόγο τοῦ κυρίου κτ' Ἐξμές, ὁ ὁποῖος εἶνε ἕνας εὐγενὴς τίμιος καὶ ἱππότης; Δὲν ξέρω ἂν ἡ αἴτησίς του εἶνε βάσιμη ἢ ὄχι, καὶ ἡ σιωπή σας σχετικῶς δὲν ἐπιτρέπει οὔτε σὲ μένα, οὔτε σὲ κανέναν ἄλλο νὰ βεβαιώσω τίποτε. Μά, κατὰ τὴν ταπεινή μου γνώμη, Μεγαλειότατε, δὲν μπορεῖ ν' ἀπορρίψῃ κανεὶς μιὰ τέτοια ἡρωϊκὴ πρότασι. Ἂν ἤμουν μάλιστα στὴ θέσι σας, θὰ ἔδινα εὐχαρίστως τὸ βασιλικό μου λόγο νὰ τοῦ παραχωρήσω, ἂν πραγματοποιήσει τὶς ἡρωϊκές του ὑποσχέσεις, τὴ χάρι ποὺ σᾶς ζητάει.

— Ὦ! κυρία! Σᾶς εὐχαριστῶ! εἶπε ὁ Γαβριήλ.

— Μιὰ λέξι ἀκόμα, εἶπε ἡ Ἄρτεμις, καρφώνοντας στὸ Γαβριὴλ τὸ διαπεραστικό της βλέμμα. Πῶς καὶ γιατὶ ἀποφασίσατε νὰ μιλήσετε γιὰ ἕνα μυστικὸ ποὺ μοῦ φαίνεται πολὺ σπουδαῖο, μπροστὰ σὲ μένα, μπροστὰ σὲ μιὰ γυναῖκα, ἐντελῶς ἄοχετη πρὸς αὐτὸ τὸ μυστικό, ὅπως ὑπόθετω ;

— Εἶχα δυὸ λόγους, κυρία, ἀπάντησε ὁ Γαβριήλ, χωρὶς νὰ χάσῃ καθόλου τὴν ψυχραιμία του. Σκέφτηκα ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης δὲν ἔχει κανένα μυστικὸ γιὰ σᾶς κ' ἔπειτα, σὰν γυναῖκα ποὺ εἶστε, θὰ μ' εὐσπλαχνιζόσαστε καὶ θὰ μεσολαβοῦσατε στὸν βασιλέα γιὰ νὰ δεχτῆ τὴν αἴτησί μου.

— Καὶ τώρα, ἐπιτρέψατέ μου, νὰ σᾶς ἀπευθύνω μιὰ ἄλλη ἐρώτησι ἀκόμα. Πῶς ἐσεῖς, τόσο νέος, ξέρετε ἕνα τόσο παλιὸ μυστικό;

— Θὰ σᾶς ἀπαντήσω εὐχαρίστως, κυρία, εἶπε ὁ Γαβριὴλ σοβαρὸς καὶ σκυθρωπός, καὶ ἡ ἀπάντησίς μου θὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπενέβη σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ἕνας ὑποκόμος τοῦ πατέρα μου, ὁ Περρὸ ντ' Ἀβρινό, ὁ ὁποῖος σκοτώθηκε κατὰ τὰ γεγονότα ποὺ εἶχαν ὡς συνέπεια τὴν ἐξαφάνισι τοῦ ἀφέντη του, βγῆκε ἀπ' τὸν τάφο του, μὲ τὴν ἄδεια τοῦ Κυρίου, καὶ μοῦ ἀποκάλυψε ὅσα σᾶς εἶπα.

Ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα ὁ Γαβριὴλ εἶπε μὲ τόνο ἐπίσημο, ὁ βασιλεὺς πετάχτηκε ἐπάνω κατάχλομος. Μὰ κ' αὐτὴ ἀκόμα ἡ Ἄρτεμις, παρ' ὅλα τὰ χαλύβδινα νεῦρα της, δὲν μπόρεσε νὰ μὴν ἀνατριχιάσῃ.

Σ' αὐτὴ τὴν ἐποχὴ τῶν δεισιδαιμονιῶν καὶ τῶν προλήψεων, ποὺ ὅλοι πίστευαν στὶς ὑπερφυσικὲς ἐμφανίσεις καὶ τὰ φαντάσματα, δὲν ἦταν περίεργο γιατὶ τὰ λόγια τοῦ Γαβριὴλ προκάλεσαν ἕνα τέτοιο τρόμο σὲ δυὸ ἔνοχες ψυχές.

— Αὐτὸ φτάνει, κύριε! εἶπε γρήγορα ὁ βασιλεὺς μὲ φωνὴ πνιγμένη. Ὅ,τι θὰ μοῦ ζητήσετε, θὰ σᾶς τὸ παραχωρήσω. Πηγαίνετε! Πηγαίνετε!

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὸ ἀπάτητο νησί. Πῶς καὶ πότε ἀνεκαλύφθη. Γιατὶ δὲν τολμοῦν νὰ τὸ πλησιάσουν τὰ πλοῖα. Τρικυμίες, ἐγκόπαγοι, ὁμίχλη, κτλ. Ἡ πόλις τοῦ ἰλίγγου καὶ τῆς παραζάλης. Ἡ κίνησις στὴν Ν. Ὑόρκη. Μιὰ περίεργη καὶ χαρακτηριστικὴ στατιστική. Τὸ ψέμμα τοῦ παππᾶ. Ὁ ἀμαθὴς Ἀμερικανὸς βαθύπλουτος καὶ ἡ ἀκτῖνες Ραϊντγκεν, κτλ. κτλ.

Στὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανὸ βρίσκεται ἡ νῆσος Μπουβέ, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ καυχηθῆ, ὅτι εἶνε σχεδὸν ἀπάτητος, ἀφοῦ ἀπὸ ἑνὸς αἰῶνος καὶ πλέον κανένα πλοῖο δὲν ἐπῆγε ἐκεῖ, κανένας ἄνθρωπος δὲν ἀπεβιβάσθη στὸ ἔδαφός της. Τὸ νησὶ αὐτὸ ἔχει ἔκτασι μόλις 76 τετραγ. χιλομέτρων, ἀνακαλύφτηκε δὲ πρὸ διακοσίων χρόνων ἀπὸ τὸν Γάλλο πλοίαρχο Μπουβέ, τοῦ ὁποίου ἔπῆρε καὶ τὸ ὄνομα.

Εἶνε ἀκόμα ἀνεξερεύνητο τὸ νησὶ αὐτό, γιατὶ βρίσκεται σ' ἐπικίνδυνη ζώνη τοῦ Ἀνταρκτικοῦ Ὠκεανοῦ, στὴν ὁποία πολὺ δύσκολα μποροῦν νὰ πλησιάσουν τὰ πλοῖα, ἐπειδὴ συνταράσσεται διαρκῶς ἀπὸ θύελλες. Ἡ θάλασσα γύρω του εἶνε πάντοτε τρικυμισμένη κ' ὁ ὁρίζων σκεπασμένος ἀπὸ πυκνὴ ὁμίχλη. Ἐπίσης γύρω ἀπὸ τὸ νησὶ τοῦ Μπουβὲ ἐπαπλέουν τεράστιοι ὀγκόπαγοι, παρασυρμένοι ὅς ἐκεῖ ἀπὸ τὰ ρεύματα καὶ καθιστάμενοι ἀθέατοι, λόγῳ τῆς ὁμίχλης.

Ἀλλὰ κ' ἂν φτάσει κανεὶς ὅς τὸ νησὶ αὐτό, ἡ δυσχέρειες τῆς ἀποβάσεως εἶνε τεράστιες. Γιατὶ ἔχει ὕψος μέχρι 935 μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης καὶ περιβάλλεται ἀπὸ ἀπότομες βραχώδεις ἀκτές. Ἔτσι ἀπὸ τὸ 1825, ἀφότου δηλαδὴ ἀνακαλύφτηκε τὸ νησὶ τοῦ Μπουβέ, κανεὶς ποντοπόρος δὲν ἐτόλμησε νὰ πλησιάσῃ στὶς τρομερὲς ἀκτές του.

* * *

Ὁ διάσημος Νεοϋορκέζος καθηγητὴς Οὐίλλιαμ Χίτσον ἐδημοσίευσε πρὸ ἡμερῶν μιὰ πρωτότυπη στατιστικὴ τῆς κινήσεως τῆς Νέας Ὑόρκης.

Σύμφωνα μὲ τὴ στατιστικὴ αὐτή, κάθε ὥρα γίνονται στὴ Ν. Ὑόρκη 25 γάμοι καὶ 35 γεννήσεις. Ἀπὸ τὸ κεντρικώτερο σταυροδρόμι τῆς πόλεως περνοῦν 50.000 αὐτοκίνητα καθημερινῶς, ἀπὸ δὲ τὴν κυριώτερη λεωφόρο, τὴν περίφημη Μπροντγουαΐ, 75.000 ἄνθρωποι. Κάθε ἡμέρα περνοῦν ἐπίσης ἀπὸ τὴ γέφυρα τοῦ Μπροῦκλιν 1.000.000 ἄνθρωποι, ἀπὸ δὲ τὸν κεντρικὸ σταθμὸ τῆς Ν. Ὑόρκης περνοῦν κάθε χρόνο 400 δισεκατομμύρια ταξειδιῶτες. Ἐπίσης καθημερινῶς καταλύουν στὰ ξενοδοχεῖα τῆς Ν. Ὑόρκης 275.000 ξένοι.

* * *

Μιὰ ἐφημερίδα τῆς Βιέννης διηγεῖται τὸ ἑξῆς ἀμίμητο περιστατικό:

Πρὶν ἀπὸ μέρες, μερικὰ χαμίνια καθόντουσαν γύρω ἀπὸ ἕνα γλύκισμα καὶ τὸ κυττοῦσαν μὲ λαιμαργία χωρὶς νὰ τὸ ἐγγίζουν. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη περνοῦσε κατὰ σύμπτωσι ἀπὸ κεῖ ἕνας παπᾶς, ὁ ὁποῖος πλησίασε τὰ χαμίνια καὶ τὰ ρώτησε:

— Τί κάνετε αὐτοῦ, τέκνα μου ;

— Παραβγαίνουμε στὰ ψέμματα, δέσποτα. Ἐκεῖνος ποὺ θὰ πῆ τὸ μεγαλείτερο ψέμμα, θὰ πάρῃ τὸ γλυκό, ἀπάντησαν οἱ μικροί.

Ὁ ἁγαθὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου, ἀκούγοντας τὰ λόγια αὐτά, ἐθεώρησε καθῆκόν του νὰ ἐπιστρατεύσῃ ὅλα τοὺς τὰ ἐπιχειρήματα γιὰ ν' ἀποτρέψῃ τὰ παιδιὰ ἀπ' τὸν κακὸ δρόμο τῆς ψευτιᾶς.

— Τέκνα μου, ἄρχισε νὰ τοὺς λέῃ, μὴν ἀκολουθᾶτε τὸν τρισκατάρατο τὸ Σατανᾶ, μὴν τὸν ἀφίνετε νὰ σᾶς κυριεύῃ. Νὰ εἶστε ἀληθινοὶ καὶ δίκαιοι γιὰ νὰ προκόψετε, παιδιά μου. Οἱ καλοὶ ἄνθρωποι δὲν λένε ψέμματα. Ἐγὼ ὅταν ἤμουν στὴν ἡλικία σας, δὲν εἶχα πεῖ ποτέ μου οὔτε ἕνα ψέμμα.

Ὁ τολμηρότερος πιτσιρίκος, μόλις ἄκουσε τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ παπᾶ, χτύπησε τὰ χέρια του κ' ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Τόκα, παιδιά!... Ἐκέρδισε ὁ παπᾶς. Εἶπε τὸ μεγαλείτερο ψέμμα. Δῶστε του τὸ γλυκό!...

* * *

Κάποιος πολὺ πλούσιος Ἀμερικανός, ἀλλὰ καὶ τρομερὰ ἀμόρφωτος, ἔχοντας ἀκουστὰ γιὰ τὶς ἀκτῖνες Ραϊντγκεν, κάθησε, χωρὶς νὰ ξέρῃ οὔτε τί εἶνε, οὔτε τί σημαίνουν, κι' ἔγραψε τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴ σ' ἕνα διάσημο γιατρό:

«Ἐξοχώτατε,

Μιὰ σφαῖρα βρίσκεται χωμένη στὸ σῶμα μου ἀπὸ μιὰ παλιὰ πληγή. Ἐπειδὴ δὲν ἔχω καιρὸ νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ, σᾶς παρακαλῶ γράψτε μου τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ τὴ βγάλω, ἢ ἔλθετε ὁ ἴδιος μὲ τὶς ἀκτῖνες σας. Ἂν δὲν εὐκαιρεῖτε νἀρθετε, στεῖλτε μου κάμποσα πάκα ἀκτῖνες Ραϊντγκεν μὲ τὶς σχετικὲς ὁδηγίες».

Καὶ ὁ γιατρός, ἔξυπνος καὶ ἀστεῖος ἄνθρωπος, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ στὸν ἀμαθῆ βαθύπλουτο:

«Λυποῦμαι πολὺ γιατὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ. Ἡ ἀκτῖνες μου ἐπίσης ἐτελείωσαν καὶ δὲν μοῦ περισσεύουν γιὰ νὰ σᾶς στείλω. Πάντως, ἂν δὲν μπορεῖτε νὰ ρθῆτε σεῖς ἐδῶ, στεῖλτε μου τὸ μέρος τοῦ σώματός σας ποὺ ἔχει σφηνωθεῖ ἡ σφαῖρα κι' ἐγὼ θὰ ἐξετάσω καὶ θὰ ἰδῶ τί μπορεῖ νὰ γίνῃ».